

Museolle

Museopirtin joka soppi haastaa tarinaa on vuosisadat menneet ajan myötä. Monta sukupolvea sai siinä asustaa paljon siellä tehtiin tosityötä. Aikoinaan tää ökytalo seisoi paikallaan Lylyjärven rannan tuntumassa. Monen sukupolven perhe piti kotinaan se tunnettiin myös muussa toiminnassa. Koulua ja kauppaakin siinä pidettiin, tuherrettiin ahtaudessa - hyvin sovittiin.

Tään vanhan talon iso pirtti kertoo, tarinoi, kuinka siellä ääntä oli silloin, kun isot joukot oppilaita ääneen ilakoi, vaikka harrastusta vähän oli illoin. Syrjäseudun lapset saivat sinne taivaltaa miten parhaaks' itse kukin näki. Mahtoi usein koululaista pientä paleltaa, punaposkin hiihti kouluun väki. Mitään koulukuljetusta silloin ollut ei, vain suksenlatu kinoksissa koulun pihaan vei.

Vanhan pirtin joka hirsi haastaa tarinaa sieltä hengeneväätkä matkalle haimme, kun opettaja uskollinen tahtoi opettaa niin jalot tiedonjyvät sieltä saimme. Vaipuu menneisyyteen vuosisatain saatto, vaan elää ajast' aikaan silloin tehty työ. Sen hyvin muistaa mummu sekä taatto, kun uusi sekä vanha kättä lyö. Aika erilaista oli ennen, sitä muistella voi tullen, mennen.

Museotalon esineistä oisi jokainen käytännössä, käytettynä, laulun arvoinen. Kun katselet, ihmettelet, täällä kiertelet, niin myönnät, että näiden kanssa et elää voisi, et. Ei silloin näiden tarvitsijat nähneet untakaan vempelleistä, joita aika toisi tullessaan. Tyytyväinen olla voimme menoon nykyiseen, se helppoa on verrattuna aikaan menneeseen. Nyt, kun täältä lähtiessä suljet talon uksen, esi-isäin elämästä saikkin opetuksen.

Enni Juntunen

Kustannus Oy Puolangan DTP / Puolanka-lehti, 2005. Kuvat: Puolanka-lehti. Päivitys: Maija Saviniemi, 2009.

Puolanka-Pirtti

kotiseutumuseo

Avoimna heinäkuussa
maanantai - perjantai kello 10 – 16.

Tiedustelut: Museo puhelin:

040 735 0546

Tervetuloa!

Puolanka-pirtti sijaitsee Puolangan kirkonkylällä Tervatiellä. Puolangan kunnan omistaman kotiseutumuseon päärakennus, Puolanka-pirtti, on siirretty nykyiselle paikalleen Lylykylästä.

Puolanka-pirtin synty

Kotiseutumuseon saamiseksi Puolangalle opettajat alkoivat kerätä esineitä 1950-luvun alkupuolella. Aluksi esineitä säilytettiin Rasin- ja kirkonkylän kansakoulujen tiloissa, kunnes Lylykylän Pellonpäästä löydettiin esineistön sijoittamiseen sopiva vanha asuinrakennus. Se on rakennettu 1910-luvun alussa.

Vuonna 1973 rakennus siirrettiin seurakunnan omistamalle tontille kirkon läheisyyteen. Pihapiiriin on myöhemmin saatu kaksi aittaa. Lisäksi taloon muurattiin valotakallinen uuni Askanmäen talon mukaisesti ja rakennettiin uusi kuisti.

Ympäristökeskus rakensi vuonna 2003 pystyaidan pihapiirin ympärille.

Esineistö

Rakennuksen pirttiin, kahteen kamariin ja eteisvälikköön on asetettu kunnan alueelta kerättyä lähinnä luontaistalouden aikaista käyttötavaraa ja esineistöä, muun muassa suksentekovälineitä. Toinen kamari ja osittain myös pirtti on kalustettu 1900-luvun alkupuolen huonekaluilla. Osa esineistöstä on sijoitettu isompaan aittaan.

Talon historiaa

Pellonpäässä asui Oikarisia. Heikin perhe asui pihan puolesessa kamarissa ja Laurin perhe toisessa. Kamarien väliin on myöhemmin tehty ovi.

Samaan pihapiiriin rakennettiin vuonna 1930 toinen asuinrakennus, johon Laurin perhe muutti asumaan. Laurin talosta osa oli asuntolana vuodesta 1934 alkaen.

Heikki asui edelleen vanhassa rakennuksessa, ja pirtissä toimi 1931-1938 Lylykylän koulu, joka muutti uusiin tiloihin syksyllä 1938. Koululaiset ruokailivat Heikin kamarissa ja nukkuivat koulupirtin lattialla. Pellonpäässä toimi myös posti, kunnes se siirrettiin Oikarilaan.

Eteisvälikö toimi keittiönä, jossa kummallakin emännällä oli oma keittopaikkansa. Pirttiä käytettiin yhteisesti. Talon ullakolle päästiin ulkokautta tikapuita pitkin eikä eteisväliköstä.

